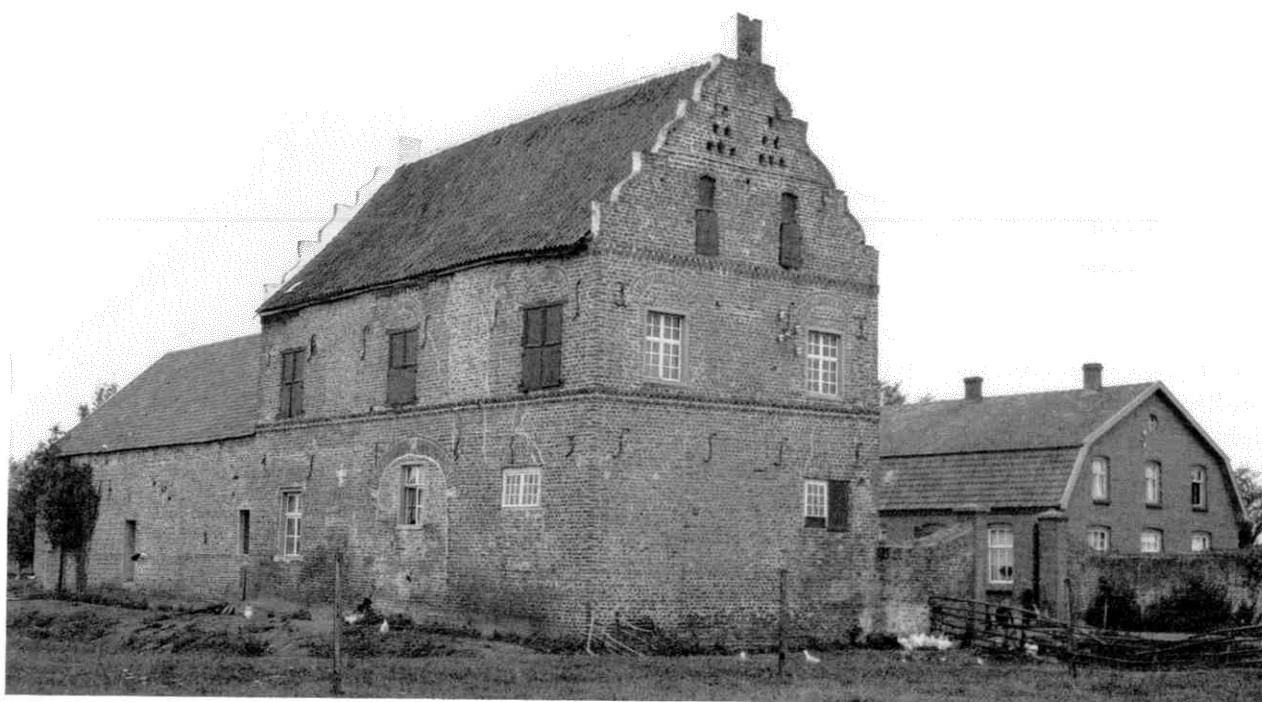

Huis Westering te Maasbree

DOOR

N. MULDER-S-THIJSSEN

Afb. 1. Huis Westering omstreeks 1920 (noordzijde).

De inwoners van Bree (Maasbree) noemen het pand Westeringlaan nummer 69 nog altijd 'het kestiël'. Momenteel staat er een grote boerderij met een landbouwschuur. Deze laatste is na de Tweede Wereldoorlog gebouwd op de restanten van het oude Huis Westering. De veronderstelling, dat het huis al in 1916 gesloopt zou zijn, blijkt enigszins voorbarig,¹ want op 5 maart 1915 werd door de heer Charles le Brun, wonend te Venray, een vergunning aangevraagd voor het slopen van de bestaande schuur en stal en het bouwen van een nieuw woonhuis. Tegelijk vroeg hij om Huis Westering te mogen verbouwen tot paardestal.²

De familie Van Brede

De oudste vermelding van de hof Westering dateert uit het jaar 1451. Een zijtak van de familie van Brede,

stammend van Huis Bree, eveneens gelegen in Maasbree, blijkt eigenaar te zijn van het goed. Op 16 juni van bovengenoemd jaar werd door de broers Peter en Sybrecht van Brede een akte van deling gemaakt betreffende alle goederen die zij van hun vader Zeeds van Brede zouden erven.³ In grote lijnen kwam de verdeling hierop neer, dat voor Peter de hof Ynckenvoirt te Baarlo in het verschiep lag, terwijl Sybrecht 'den hoff op ghene Westeringe' kreeg toegewezen. Voorts zou hij nog erven een hof te Blitterswijck en pachtobbrengsten onder Houthuizen bij Lottum. De windmolen op Rinkesfort, die hun vader vóór 1424 gekocht had, gingen de broers samen exploiteren.⁴ Sybrecht van Brede was gehuwd met Margriet, een dochter van Willem van Baerle. In 1476 waren beiden overleden, zoals blijkt uit een akte van deling, die hun zonen Willem, Johan en Sybrecht op 1 april van dat jaar opmaakten.⁵ De hof Westering vererfde naar de

jongste zoon, Sybrecht de jonge. Uitdrukkelijk wordt in de oorkonde nog vermeld dat: 'de hoff vur eyne vry eyghen guet van onsen genedighen here van Gelre zu haldende is.'

Vandaar dat er ook geen leenverhouding tussen de hertog van Gelre en de hof Westering te vinden is. Een vrij eigen goed kent immers geen leenverhouding.

Vóór 1510 is Westering in handen gekomen van Eva van Brede, een dochter van Peter en Ermgard Rose.⁶ Op welke wijze zij het goed verworven heeft, is niet bekend. Maar aankoop of ruiling binnen de familie lijken aannemelijk. Toch moet Eva's achterneef, Peter van Brede, kanunnik te Kranenburg, nog enige aanspraak hebben kunnen maken op dit goed, want zijn overlijden in 1558 gaf aanleiding tot menig proces tussen diverse verwanten.⁷

Ondanks al dat gekrakeel bleef Westering in handen van de nazaten van Eva van Brede. Zij trouwde in 1479 met Emond van Baerle, van wie ze twee zonen had en wel Peter en Willem van Baerle.⁸ Vóór 1503 hertrouwde zij met Hendrik van Balderick genaamd Barich, drost van Stokkum.⁹ Op 24 augustus 1509 werd een begin gemaakt met een erfdeling tussen Eva van Brede en de zonen uit haar eerste huwelijk enerzijds en Hendrik van Balderick en de kinderen uit zijn huwelijk met Eva anderzijds. Deze zaak sleepte zich voort tot 19 januari 1510 voordat ze definitief door de betrokkenen werd bekrachtigd.¹⁰ Op die dag kwam eveneens een deling tot stand tussen de broers Peter en Willem van Baerle.¹¹ De Westeringse goederen vielen ten deel aan Willem, maar kwamen nadien in handen van Peter van Baerle, die getrouwd was met Anna van Dursdail.

De familie Van Lom

Eva, een dochter van bovengenoemd echtpaar, trouwde in 1529 met ene Johan van Lom.¹² Leden van deze familie maakten te Venlo en Roermond als schepenen deel uit van het stadsbestuur. Johan van Lom stamde uit de Roermondse tak, die het mensenhoofd in zijn familiewapen voerde. In 1535 deelde hij met zijn zwager, Emond van Baerle, de vaderlijke goederen.¹³ Zowel de grote als de kleine Westeringse hof vielen toe aan Johan van Lom en Eva van Baerle. Hiermee had de familie Van Lom haar intrede gedaan in Maasbree. Zij zou de Breetse goederen meer dan tweehonderd jaar in bezit houden.

Niets wijst erop dat Westering in 1535 meer was dan een hofstede, waar men in de loop der tijd nog een tweede boerderij bijgebouwd had. De bezitters beschikten over een thijsboek en daardoor genoten zij bepaalde inkomsten. Johan George van Lom, een achterkleinzoon van Johan en Eva, legde in 1652 een

nieuw register aan, waarin hij op de eerste pagina aantekende:

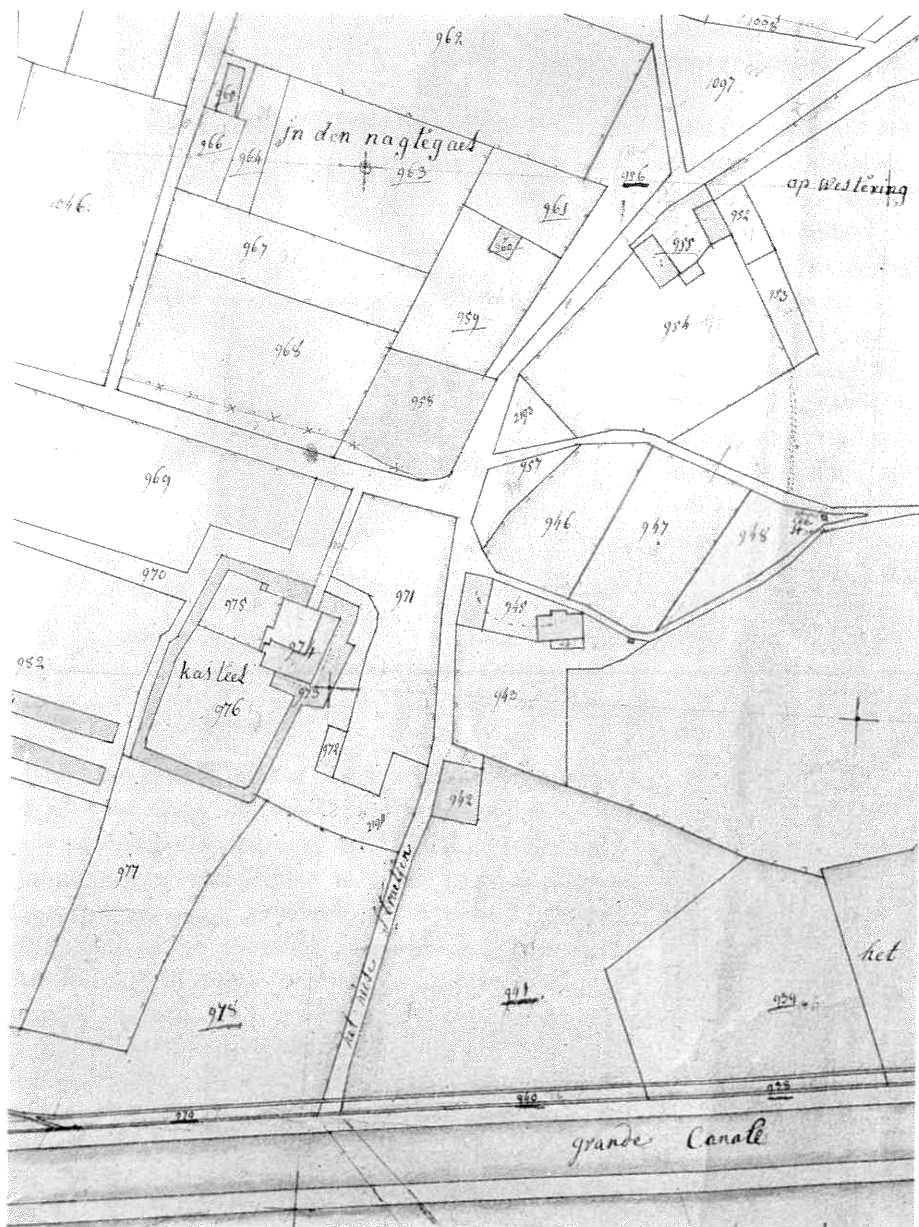
'Thinsboeck to Jan van Lom weghe sijner huijsfrauwe Eva van Baerle van heure broeder Emond van Barle in hunner scheidunck endt deijllonck 1535 eertijds van hunner overaltmoeder Joffrawe Eva van Bhreije hercommende.'¹⁴

In 1565 waren Johan van Lom en Eva van Baerle beiden overleden. Als opvolger komen we hun zoon Jo-

Afb. 2. Huis Westering omstreeks 1928 (oostzijde). Foto: Stichting Historische Boerderij Onderzoek, Arnhem.

han de Jonge tegen, die de boerderijen en andere goederen en rechten in Maasbree in bezit kreeg. Voor het eerst wordt er gewag gemaakt van een leenverhouding met het Huis Bree, weliswaar alleen aangaande de kleine Westeringse hof.¹⁵ Johan van Lom de Jonge was in 1562 gehuwd met Margaretha, een dochter van Andreas Pollaert, heer van Exaten.¹⁶ Bij de bewoners van het dorp waren de heren van Westering goed bekend, want toen de dorpelingen in 1583 in financiële moeilijkheden verkeerden, vroegen zij hulp aan Johan van Lom en Margaretha Pollaert. De Van Loms verstrekten een lening aan de schepenen, zodat zij de hand- en spandiensten aan het leger konden betalen.¹⁷ Johan van Lom en Margaretha Pollaert hadden één

Afb. 3. Huis Westering te Maasbree omstreeks 1840. Bron: RA Limburg, Kadaster Roermond, Gemeente Maasbree, sectie F 974. Foto: M. Flokstra, Venray.

zoon, Hendrik, die op 11 mei 1604 huwde met Adriana, een dochter van Jorrien op den Berg tot Padenberg, gelegen te Tönisberg bij Kempen.¹⁸ Op het tijdstip van het huwelijk was zijn vader reeds overleden. Hendrik erfde alle Breetse goederen en vestigde zich op Westering. Of hij de oude hof verbouwde of een geheel nieuw pand optrok, is niet duidelijk. Het bouwwerk werd door Jan Verzijl beschreven als een der merkwaardigste adellijke huizen van Limburg. Het was rechthoekig, gebouwd van baksteen en bestond uit twee verdiepingen, waarop een zadeldak tussen twee topgevels met drievoudig gezwenkte oijefkanten (profiel van in- en uit zwenkende lijnen, red.) en duivengaten. Verder had het gemetselde tandlijsten, korfboogvensters met houten kruiskoziijnen en aan beide zijden van de zijgevels S-vormige muurankers, geplaatst 6-6. Op de oostgevel was het jaartal 1613 aangebracht.¹⁹

Hendrik van Lom vroeg in 1623 aan de toenmalige leenheer van Huis Bree, Johan van Velraedt genaamd Meuter, toestemming om tien morgen grond behorend tot klein Westering te verkopen. De leenheer stemde hiermee in op voorwaarde, dat hij een even groot stuk grond terugkreeg bij het leengoed, zodat dit niet aan waarde zou inboeten. In deze akte van 8 november 1623 wordt voor de eerste keer gesproken over Huis Westering.²⁰

Hendrik en Adriana zijn in de kerk van Maasbree begraven. De zerk lag aanvankelijk voor het hoofdaltaar, maar is later aan de westzijde onder de toreningang gelegd. In 1948 maakte J. Belonje een schets van de grafsteen, die toen al flink beschadigd was. Waar hij uiteindelijk gebleven is, is een raadsel. Blijkens de opschriften op deze steen stierf Hendrik op 28 augustus 1631 en zijn echtgenote op 2 maart 1648.²¹ Ruim een jaar later werd hun enige zoon, Johan George,

met het Huis Westering beleend. Voor het eerst werd vermeld, dat er een leenverhouding bestond tussen 'Huis Westering' en Huis Bree.²²

Johan George van Lom huwde met Margaretha Eleonora van Waes, afkomstig uit België.²³ De familie woonde de diensten bij in de Breetse kerk. Dit was ook het geval op 25 februari 1648. Tijdens de Heilige Mis kwam een zekere Jan Bayen de kerk binnen 'een sots cappe opden cop hebbende, met eene groote staff ende een beircanne in sijnen handen.' Hij had blijkbaar flink vastenavond gevierd. Dit bracht de nodige opschudding onder het kerkvolk teweeg. Het werd erg rumoerig en de vrouwen staken hun rokken in de mond om hun lachen te smoren. Jonker van Lom sommeerde de mensen om stil te zijn. Men was immers in de kerk. De kapelaan verliet het altaar en kwam pas terug, toen alles weer rustig was.²⁴

Afb. 4. Zegel van Eva van Brede.
Wapen: drie dubbelkoppige adelaars.
Randschrift: S[figil]um: [Eva] van brey.
Diameter: 22 mm.

Bron: RA Limburg, *Archief van de familie Scheres D'Olne te Baarlo*, inv. nr. 682 (1510 jan. 19).
Foto: M. Flokstra, Venray.

De teloorgang van de familie Van Lom

Het echtpaar Johan George van Lom en Margaretha Eleonora van Waes had een groot gezin met negen kinderen, waarvan zes dochters. De oudste zoon, Reinier Walraven, trouwde met Petronella, dochter van Levin van Baexen. De jongste zoon, Hendrik Arnolt, diende in het leger. Hij kreeg op 19 juli 1671 ruzie met jonker Willem van Kessel genant Roffaert. De onenigheid, die was ontstaan over de tijnsrechten van de Van Roffaerts in Maasbree, liep zo hoog op, dat er

Afb. 5. Wapen van de familie Van Brede. Drie dubbelkoppige gouden adelaars op een zwart veld.

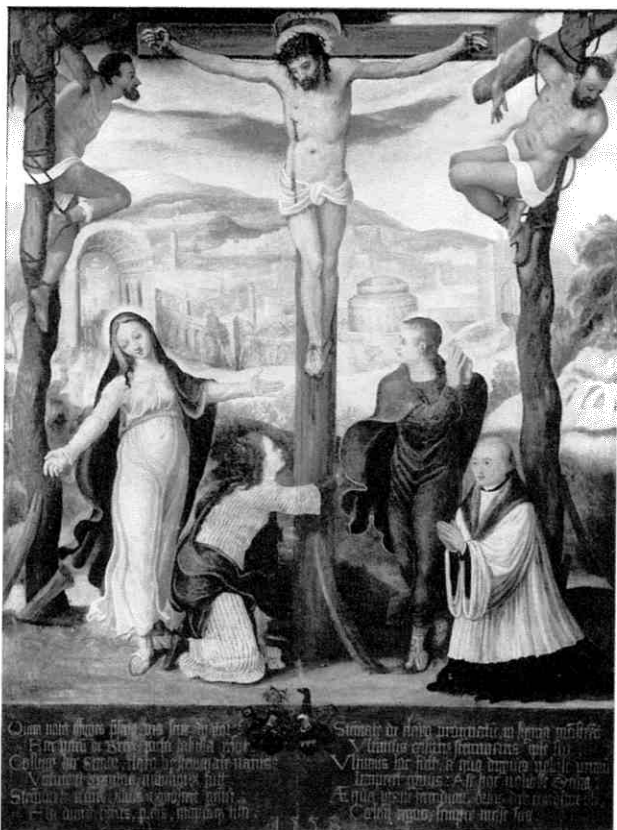
Bron: RA Limburg, *Huisarchief Kessel*, inv. nr. 428 (1696 sept. 6).
Foto: M. Flokstra, Venray.

wapens getrokken werden. Jonker Willem werd hierbij dodelijk getroffen.²⁵ Vóór 28 april 1673 legde Hendrik Arnolt van Lom over deze doodslag een verklaring af voor het Hof van Gelder te Roermond. Spoedig daarna is hij overleden, want op 8 januari 1674 vroeg het Hof een opgave van de bezittingen en schulden van hém en van zijn ouders in verband met zijn erfenis. De schepenen van Bree moesten hiervan een opstelling maken. Schulden hadden Johan George van Lom en Margaretha van Waes zeer veel: ze bedroegen maar liefst 24.000 Venlose guldens. De bezittingen bestonden uit onroerende goederen en werden geschat op 31.904 Venlose guldens.²⁶

Hoe de erfdeling precies is verlopen, is niet bekend. Huis Westering kwam in ieder geval in handen van de oudste zoon, Reinier Walraven; hij werd in 1674 hiermee beleend.²⁷

De kinderen van Reijnier Walraven en Petronella van Baexen werden allen in de parochiekerk van Maasbree gedoopt. Op 30 september 1702 maakten laatstgenoemde echtelieden hun testament, waarin zij bepaalden dat degene, die huis Westering met zijn leengoederen zou erven aan de anderen 1000 pattacons moest betalen evenals degene die de Keijzershof te Oyen bij Broekhuizenvorst zou krijgen. Wie deze twee goederen in bezit kreeg, deelde niet meer mee bij de verdeling van de andere goederen.²⁸

Petronella van Baexen stierf in 1713 en haar echtgenoot een jaar later. Huis Westering kwam na de dood van Reinier Walraven van Lom in bezit van tenminste twee erfgenamen, namelijk de freules Francisca en Petronella, die gezamenlijk de goederen in beheer hadden. Deze dames vroegen in 1726 aan de leenheer, of

Afb. 6. Schilderij in de katholieke kerk van Kranenburg, Duitsland. Geheel rechts (knielend) Peter van Brede († 1558), kanunnik van de kerk aldaar. Foto: Rheinischen Bildarchiv, Köln. Epitaph Brey nr. 608826.

zij het goed via testament mochten overdragen. Als later blijkt, dat hun broer, Joseph Arnolt, eveneens rechten had, gaat men eraan denken dat de freules middels dit testament hun broer tot universeel erfgenaam gemaakt moeten hebben.²⁹

Toch schijnt binnen de familie lang niet alles koek en ei te zijn geweest en de financiële toestand was verre van rooskleurig. De schatheffers kregen hun geld niet, want 'het schikte de freules niet om te betalen.'³⁰ De kaarsen en flambauwen, die bij de begrafenis van zus Antoinetta gebruikt waren, bleken een jaar later nog niet betaald te zijn³¹ en de abdis van de Munsterabdij in Roermond vroeg bij de schepenbank om de achterstallige rente van Johanna Eleonora van Lom, die non was in dit convent.³² Tegen Joseph Arnolt, die volgens opgave van de schepenen bij zijn zussen op Westering zou wonen, spande de scholtis van Bree een proces aan wegens het niet betalen van kostgeld.³³ De scholtis had een herberg, waar Joseph Arnold en zijn neef Johan Michiel van Lom op een gegeven moment flinke ruzie kregen. De onenigheid liep zo hoog op, dat Joseph Arnold een sabel trok en daarmee zijn neef aan de arm verwondde.³⁴

In 1723 berichtten de schepenen van Bree aan de Pruisisch-Gelderse overheid, dat er in Bree twee adel-

lijke huizen lagen en wel Huis Bree en Huis Westering.³⁵ Deze opgave gebeurde op verzoek van de koning van Pruisen, die de riddermatige goederen in zijn gebied wilde inventariseren. In 1724 werd Huis Westering niet als riddermatig goed erkend.³⁶

De familie Van Der Marck

Joseph Arnolt van Lom had in 1766 zijn toevlucht gezocht op kasteel Sipernau bij Elen in België waar een verre bloedverwant woonde, namelijk Jan Frederik Karel van der Marck. Deze laatste had Joseph Arnolt in huis genomen en zou hem tot zijn dood verzorgen. Zoals men begrijpt, moest hier iets tegenover staan en dat gebeurde dan ook. Op 19 december 1766 passeerde bij een notaris in Maaseik een akte, waarbij Joseph Arnolt zijn rechten op Huis Westering schonk aan Jan Frederik Karel van der Marck. Op dezelfde dag maakte hij eveneens zijn testament, waarin hij deze schenking bevestigde.³⁷ Joseph Arnolt van Lom overleed 6 september 1769 op Sipernau en werd in de kerk van Elen begraven.

De nieuwe eigenaar van Westering heeft zich blijkbaar niet veel in het dorp laten zien, want uit brieven is gebleken, dat hij zijn zaken liet behartigen door secretaris Vervoort te Maasbree.

Het huis schijnt nogal verwaarloosd te zijn, want op 30 april 1774 vermeldt baron van der Marck in een brief aan Vervoort, dat hij gehoord heeft 'dat het Huis Westering is ingeslagen', hetgeen hem totaal niet verwonderde.³⁸

Baron Van der Marck is niet lang in bezit van de Maasbreesse goederen geweest. Op 4 augustus 1775 verkocht hij Westering, waaraan het recht van begraven en een zitplaats in de kerk verbonden bleken te zijn, voor 8500 gulden Cleefs aan Johannes Reinierus Steins Bisschop en zijn echtgenote Lucia Anna Suringar. In deze verkoopakte wordt niet gesproken over Bree, maar over Maasbree, zoals ook al het geval was in de brieven van Van der Marck aan secretaris Vervoort.³⁹ De verkoop heeft nogal wat commotie teweeg gebracht, want de akte is niet bij de schepenbank van Bree ingeschreven. Ze passeerde bij een notaris in Maaseik. Het Landes Administration Collegium te Geldern vroeg inlichtingen hieromtrent bij scholtis van Douveren, die echter ook geen uitsluitsel kon geven.⁴⁰

De familie Steins Bisschop

Veel leden van deze familie hadden een loopbaan als militair in dienst van de Zeven Provinciën, later ook van de Koning van Holland. Vanwege hun militaire loopbaan veranderden de Steins Bisschoppen nogal eens van woonplaats, maar uiteindelijk kwamen Rei-

nier en Lucia Anna terecht te Venlo op de Vleesstraat. De familie was zeer welgesteld en veel Maasbreenaren klopten bij hen aan om een lening als ze in geldnood zaten.⁴¹

Na het overlijden van Lucia Anna Steins Bisschop geboren Suringar op 29 december 1808 kwamen haar kinderen overeen om de onroerende goederen, waaronder Westering, onverdeeld te laten.⁴²

Eigenaren van Westering vanaf 1844

Pas op 9 december 1844 verkochten de erfgenamen Steins Bisschop het goed Westering aan Johannes Augustinus Rossie te Roermond.⁴³ Diens erfgenamen deden twee jaar later de hoeve alweer van de hand en wel aan Reinier Jenniskens en Sibilla Verhaegh uit Helden.⁴⁴ Westering werd duidelijk gezien als geldbelegging, want geen enkele eigenaar heeft na de Van Loms het goed zelf bewoond. De familie Jenniskens-Verhaegh behoorde tot de meer goeode inwoners van Helden. Van hun vier kinderen bleven er drie ongetrouwd. Eén dochter trouwde in 1861 met Joseph Le Brun, candidaat-notaris te Helden. Nadat Jan Mathijs Jenniskens op 5 oktober 1907 als laatste van de kinderen Jenniskens te Helden overleden was, vererfde de hoeve naar zijn nicht, Maria Renilda Anna Francisca Le Brun gehuwd met Henricus Theodorus Esser. Toen dit echtpaar eigenaar was, werd Westering ingrijpend verbouwd. De L-vormige schuur en stal werden afgebroken, het huis zelf werd paardenstal en als nieuwbouw verrees een modern woonhuis, losstaand van de overige gebouwen.⁴⁵

Spoedig nadat haar man overleden was, verkocht Maria Renilda Anna Francisca Le Brun, toen wonend te Princenhage, de 'bouwhoeve genaamd kasteel Westering' in 1934 aan Gerardus Hubertus van Osch en Johanna Maria Drabbels, die zich in 1938 op de boerderij vestigden.⁴⁶ Het complex was destijds nog geheel omgracht zoals op een kadasterkaart uit 1820 staat aangegeven.⁴⁷ In november 1944 had een groep Duitsers zich verschanst in de gewelfde kelders van het oude huis, waarna de geallieerden het gebouw met een paar goed gerichte granaten in puin schoten. Na de bevrijding zag men om praktische redenen af van herbouw. Uiteindelijk werd de ruïne gesloopt en met het puin werden de grachten gedempt.⁴⁸ Van het opgaande muurwerk was tot voor kort nog slechts een klein deel van de oude buitenmuur aan de oostzijde overgebleven. In april 1995 werd ook deze muur door de eigenaar onder handen genomen en vervangen door nieuwbouw. Uiterlijk is aan het gebouwencomplex niets meer van het oorspronkelijke huis te zien. Alleen de naam herinnert ons aan een lang vervlogen en bewogen tijd, waarvan Huis Westering deel uitmaakte.

Afb. 7. Zegel van Peter Ernest van Lom (vrouwenhoofd).
Bron: RA Limburg, Archief d'Olne (ongeordeend), doos nr. 12
(1715 sept. 7). Foto: M. Flokstra, Venray.

Aan het einde van deze bijdrage wil ik graag mijn dank betuigen aan M. Flokstra te Venray en H. Hendrix te Horst-America voor hun hulp en kritische kanttekeningen.

Noten

- ¹ P. Geuskens, 1981, 114-117.
- ² GHS Maasbree, Archieven van de gemeente Maasbree 1545-1939 (1958), inv. nr. 2968.
- ³ RA Limburg, Familiearchief Scheres-D'Olne te Baarlo, inv. nr. 641 (1451 juni 16).
- ⁴ RA Gelderland, Hertogelijk Archief, Afdeling Buren, aanwinst 1884, voorlopig inv. nr. 57 (Proces tussen Seets van Brede en Dirk van Lynden, 1424 oktober 9).
- ⁵ RA Limburg, Familiearchief Scheres-D'Olne te Baarlo, inv. nr. 650 (1476 april 1).
- ⁶ RA Limburg, Familiearchief Scheres-D'Olne te Baarlo, inv. nr. 680 (1479 juni 19).
- ⁷ RA Limburg, Hoofdgerecht Roermond, inv. nr. 3149. Stadt Archiv Krefeld, Sammlung Vielhaber, Keulen 1988 nr. 123.
- ⁸ RA Limburg, Familiearchief Scheres-D'Olne te Baarlo, inv. nr. 680 (1479 juni 19).
- ⁹ J. Belonje, 1957, 16.
- ¹⁰ RA Limburg, Familiearchief Scheres-D'Olne te Baarlo, inv. nr. 683 (1510 januari 19).
- ¹¹ Idem, inv. nr. 682 (1510 januari 19).
- ¹² Idem, inv. nr. 2326.
- ¹³ Idem, inv. nr. 684 (1535 mei 11).
- ¹⁴ RA Limburg, Archief d'Erp Baarlo, inv. nr. 433.
- ¹⁵ RA Limburg, Huisarchief Kessel, V 1504, inv. nr. 461. - (1565 mei 1).
- ¹⁶ RA Limburg, Familiearchief Scheres-D'Olne te Baarlo, inv. nr. 780 (1562 december 13).
- ¹⁷ GHS Maasbree, Archieven van de gemeente Maasbree 1535-1939 (1958), inv. nr. 34 (1587).
- ¹⁸ J. Belonje, 1956, folio 80-88.
- ¹⁹ J. Verzijl, 1933 januari 14.
- ²⁰ GA Venlo, Archief Kasteel Arcen, port. 44, voorlopig inv. nr. 293, folio 21-24 (Leenboek van het Huis Bree, 1623 november 18).
- ²¹ J. Belonje, 1956, folio 80-88.
- ²² GA Venlo, Archief Kasteel Arcen, port. 44, voorlopig inv. nr. 293, folio 51 (Leenboek van het Huis Bree, 1632 september 7).

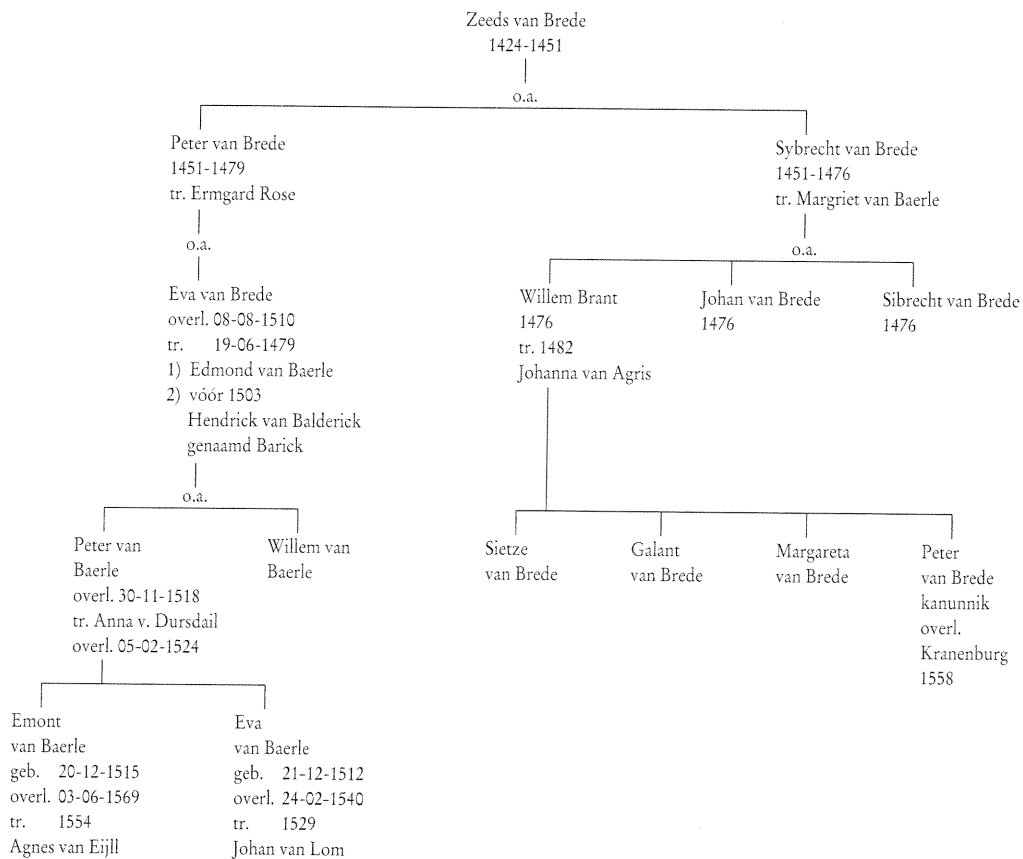
- ²³ RA Hasselt, Archief Leenzaal Kuringen, inv. nr. 1294.
- ²⁴ RA Limburg, tijdelijk GA Venlo, Schepenbank Bree nr. 146 Kerspel Bree (oproep jonker van Lom door scholtis, 1650).
- ²⁵ GA Venlo, Collectie Boermans, Genealogieën Doos L-Z. Familie Van Lom, door J. Verzijl, folio 30 (1940).
- ²⁶ RA Limburg, Hof van Gelder te Roermond, Gerechtelijke stukken, Port. 375 (1674); proces momboir tegen de erfgenamen van jr. Hendrik Arnoldt van Lom.
- ²⁷ RA Limburg, Familie-archief van Keerbergen, inv. nr. 337 (Beleening Huis Westering, 1674 september 4).
- ²⁸ RA Limburg, Schepenbank Baarlo (Testament Reinier Walraven van Lom en Petronella van Baexen, 1702 september 30).
- ²⁹ RA Limburg, Handschriften nr. 194, nr. 24 (Van Lom 1726 maart 17).
- ³⁰ RA Limburg, tijdelijk GA Venlo, Gedingen te Bree 1708-1779, nr. 146 Kerspel Bree (1724 december 12).
- ³¹ Idem (1721 maart 17).
- ³² Idem (1761 oktober 8).
- ³³ Idem (1725 januari 1).
- ³⁴ Idem (1727 oktober 6).
- ³⁵ HSAD, Landesarchief Geldern, Admin. Kolleg 53, folio 80 Bree.
- ³⁶ Fr. Nettesheim, 1863/1963.
- ³⁷ RA Hasselt, Notaris van der Meer, Maaseik, inv. nr. 4677 (1766 december 19).
- ³⁸ RA Limburg, tijdelijk GA Venlo, nr. 146 Kerspel Bree (openbare verkopeningen onroerend goed (1708) 1762-1800).
- ³⁹ RA Hasselt, Notaris Leenders Maaseik, inv. nr. 2971 (1775 augustus 4). Opm.: Algemeen werd aangenomen, dat de benaming 'Maasbree' pas na 1815 gebruikt werd.

- ⁴⁰ HSAD, Landesarchiv Geldern, Fiskalat nr. 45 (1775 december 12).
- ⁴¹ GA Venlo, M.v.S. van Maria Cecilia Steins Bisschop, overleden te Venlo 12 september 1835.
- ⁴² GA Venlo, Notaris Frederix 1810 nr. 34 (1810 januari 10).
- ⁴³ Kadaster Roermond, Archief hypotheekbewaarder, Deel 26 akte nr. 128 (1844 december 9).
- ⁴⁴ Idem, Deel 41 akte nr. 129 (1846 december 10).
- ⁴⁵ GHS Maasbree, Archieven van de gemeente Maasbree 1545-1939 (1958), inv. nr. 2968.
- ⁴⁶ Kadaster Roermond, Archief hypotheekbewaarder, Deel 1038 akte nr. 122 (1934 oktober 1).
- ⁴⁷ Kadaster Roermond, Gemeente Maasbree Sectie F3, Kasteel Westering.
- ⁴⁸ Vriendelijke mededeling Jac. van Osch en Mia van Osch-Bruijnen (1991 januari 10).

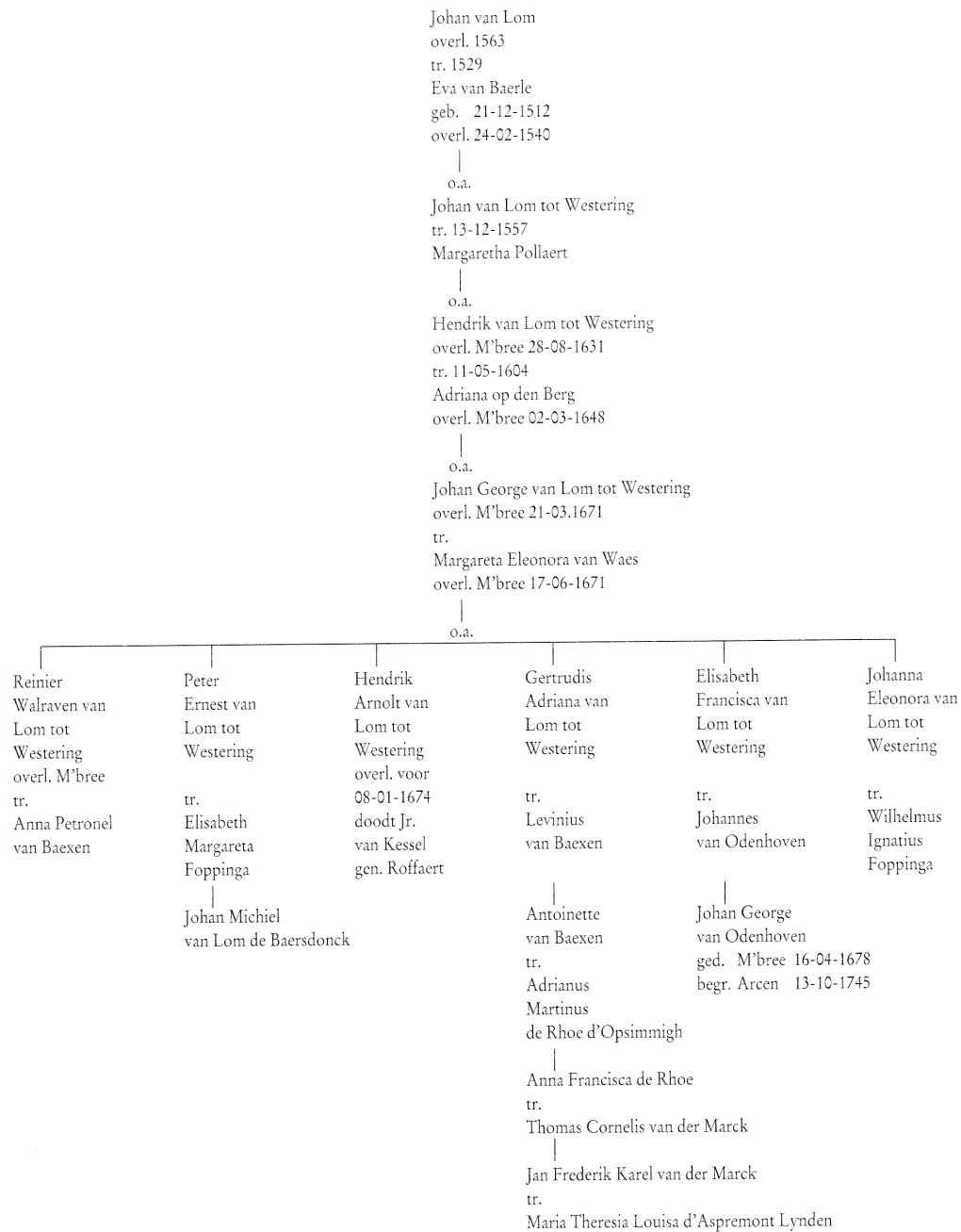
Literatuur

1. J. Belonje, *De Grootte Hegge te Thorn*, 's-Gravenhage 1957, 16.
2. J. Belonje, Over een echtpaar op Huis Westeringh bij Maasbree, in *Limburgse Leeuw*, jaargang IV, 1956, folio 80-88
3. F. Geuskens, Westeringh bij Maasbree, in *De Maasgouw* 100, 1981, 114-117
4. Fr. Nettesheim, *Geschichte der Stadt und des Amtes Geldern*, Crefeld 1863, herdruk Kevelaer 1963
5. J. Verzijl, Het Huis Westering te Maasbree, in *Nieuwe Venlosche Courant*, 1933 januari 14

Genealogie Zeeds van Brede

Genealogie Johan van Lom

Van Lom II

